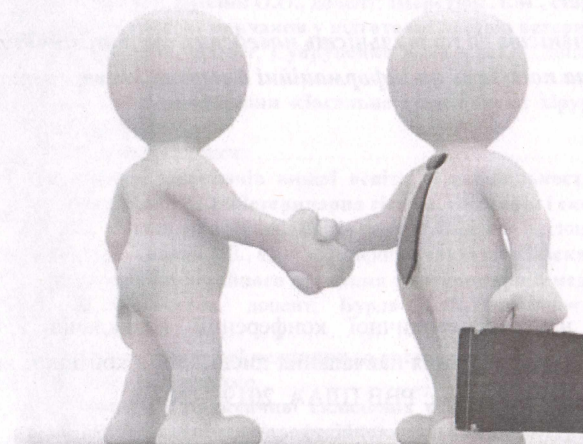

Матеріали

50-ї науково-методичної конференції

викладачів і аспірантів

**«Сучасний підхід до викладання навчальних дисциплін в
контексті підвищення якості вищої освіти»**

26-27 лютого 2019 року

м. Полтава

УДК 378.147

М 34

Редакційна колегія:

Шульга Л. В., начальник навчального відділу, професор кафедри маркетингу,
к.е.н., доцент

Колесніченко І. А. – методист навчального відділу

Ткаченко Д. Р. – секретар навчального відділу

Ком'ютерний набір – автори тез

Комп'ютерна верстка – **Ткаченко Д. Р.**

***Відповідальність за правильність наведених статистичних даних,
фактів та посилань на інформаційні джерела несуть автори тез***

Матеріали 50-ї науково-методичної конференції викладачів і аспірантів
«Сучасний підхід до викладання навчальних дисциплін в контексті підвищення
якості вищої освіти». – Полтава: РВВ ПДАА, 2019. – 207 с.

Організація самостійної роботи студентів як складова сучасного освітнього процесу Дорошенко О.О., к.е.н.	161
Перегляд і недоліки тестування при підсумковій атестації студентів Девченко З.М., к.е.н., доцент; Карпенко Н. Г., к.е.н., доцент; Пилипенко К. А., д.с.н., доцент	163
Сучасні методи викладання облікових дисциплін Мисісенько Т. В., к.е.н., доцент; Прийдак Т. Б., к.е.н.	165
Перевірка на плагиат студентських робіт як чинник підвищення рівня якості підготовки фахівців Кончаковський С.О., к.е.н., доцент; Єгорова О.В., к.е.н., доцент	167
Неузгоджені компетентності в системі підготовки здобувачів вищої освіти Піддєсна Г.В., к.псих.н., доцент	169
Самоконтроль – як елемент до самовдосконалення майбутнього фахівця Коваленко Ж.А., к.е.н., доцент	171
Сучасні підходи до вивчення іноземної мови Возовник Л.В., к.філол.н., доцент	173
Удосконалення організації навчального процесу у закладах вищої освіти як фактор підвищення конкурентоспроможності вищої освіти України на європейському просторі Галінська Т.С., к.е.н., доцент	175
Форми підвищення пізнавальної активності студентів при вивченні політологічних дисциплін Приходько С.М., к.політ.н., доцент	177
Формування політичної культури здобувачів вищої освіти в процесі викладання навчальної дисципліни «Політологія» Гільченко А.М., к.пед.н., доцент	179
ФАКУЛЬТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ВИРОБНИЦТВА ТА ПЕРЕРОБКИ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИНИЦТВА	182
Досвід проведення мікробіологічних досліджень у розрізі навчальних дисциплін факультету технологій виробництва і переробки продукції тваринництва Юхно В.М., к.с.-г.н., доцент; Кузьменко Л.М., к.с.-г.н.; Кодак Т.С. к.с.-г.н.	182
Інтерналізація в освітній процес інноваційних методів самостійної роботи здобувачів вищої освіти Будник Н.В., к.т.н., доцент; Кайнаш А.П., к.т.н., доцент	184
Застосування інтерактивних методів навчання як один із шляхів підвищення ефективності заняття з дисципліни «Інноваційні технології виробництва продукції тваринництва» Бондаренко О.М., к.с.-г.н., доцент	186
Інноваційна спрямованість у сучасному підході до викладання обов'язкових дисциплін Васильєва О.О., к.с.-г.н., доцент	188
Лекція-бесіда як сучасний підхід до викладання навчальних дисциплін Коробка А.В., к.с.-г.н., доцент; Мironenko О.І., к.с.-г.н., доцент	190
Методи підвищення пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти під час самостійної роботи Біндюг Д.О., к.с.-г.н.; Желізняк І.М., старший викладач	192
Науково-дослідна робота здобувачів вищої освіти як один із способів підвищення якості професійної підготовки Шоста А.М., д.с.-г.н., старший науковий співробітник; Усенко С.О., к.б.н., старший науковий співробітник; Чухліб Є.В., к.с.-г.н.	194
Організація дистанційних технологій навчання, як умова інноваційного розвитку вищої освіти в Україні Шаферівський Б.С., к.с.-г.н.	196
Підвищення якості освіти при вивченні дисципліни «Мисливістьознавство» при	

визначення інших, або негайне застосування	взаємодопомоги і співпраці. - за рахунок читання, запам'ятовування, підготовки до занять та особистого досвіду.
--	--

Отже, до переваг застосування інтерактивних методів навчання у процесі вивчення облікових дисциплін можна віднести: підвищення інтересу студентів до вивчення матеріалу; можливість проявити свої творчі здібності; розвиток вміння розуміти та оцінювати дії інших людей; регулювання своїх дій відповідно до вимог членів групи і умов роботи; навички вибору ефективних форм та засобів передачі своїх думок, почуттів з метою досягнення взаєморозуміння; можливість обговорення інформації з іншими, вміння відстоювати свою точку зору.

Список використаних джерел

1. Барабась Д. Освітні інновації та їх імплементація в Україні / Д. Барабась, Д. Джафаров, І. Шпак // Науковий вісник [Одеського національного економічного університету]. - 2016. - № 3. - С. 35-54. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nv_2016_3_5.
2. Біницька К. М. Використання активних методів навчання у процесі вивчення курсу «Порівняльна педагогіка» / К. М. Біницька // Неперервна професійна освіта: теорія та практика. Серія: Педагогічні науки. - 2015. - Вип. 4 (45). - С. 74 - 78.
3. Вакуленко В. М. Види інновацій в освіті та їх класифікація / В. М. Вакуленко // Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. - 2010. - Вип. 4. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/jpdf/Vnadsps_2010_4_4.pdf.
4. Долбнева Д. В. Інтерактивні методи навчання: сутність необхідність та використання при підготовці фахівців з обліку та аудиту у ВНЗ України / Д. В. Долбнева // Науковий вісник НЛТУ України. - 2014. - Вип. 24.1. - С. 389 - 398.

ПЕРЕВІРКА НА ПЛАГІАТ СТУДЕНТСЬКИХ РОБІТ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

Кончаковський Є.О., к.е.н., доцент

Сгорова О.В., к.е.н., доцент

Розвиток інтернет-ресурсів безсумнівно багато в чому полегшує роботу з пошуку необхідної інформації, заощаджуючи час та грошові кошти порівняно із роботою з паперовими джерелами. Тому сьогодні Інтернет став незмінним помічником студентів у написанні курсових, контрольних та дипломних робіт.

Плагіат – це запозичення чужих ідей, крадіжка інтелектуального майна. Фактично це привласнення чужого тексту без посилання на його автора. Згідно з нормами розділу 5 статті 5 Закону України «Про авторське право та суміжні права» від 11.07.2001 р. № 2627-3, плагіат – це оприлюднення (опублікування) повністю або частково чужого твору під іменем особи, яка не є автором. [1]

Насправді категорію «плагіат» у наукових дослідженнях досить важко визначити, оскільки вона містить широкий спектр дій, починаючи з використання неправильних цитат і закінчуючи крадіжкою чужих робіт та ідей.

Причини плагіату у студентських наукових дослідженнях можуть бути як індивідуальні (пов'язані з творчими та науковими здібностями конкретної людини; відсутністю мотивації до самостійної роботи), так і загальні, власне більшості. Серед останніх слід виокремити наступні:

- брак навичок пошуку інформації;
- невміння формулювати власні думки;
- проблеми оцінювання достовірності та автентичності інформації з Інтернет-джерел;
- нездатність ідентифікувати плагіат, перефразування та інтерпретації окремих джерел внаслідок нерозуміння основних засад авторського права та інтелектуальної власності;
- відсутність зв'язку між оригінальністю тексту та оцінкою за роботу.

Загалом, немає нічого поганого в тому, щоб користуватися інтернет-ресурсами в процесі підготовки індивідуальних наукових робіт студентів. Однак, доволі часто з'являється спокуса в короткі терміни і без зайвих зусиль виконати задану роботу, копіюючи з Інтернет-статей та ресурсів, які містять готові студентські роботи, цілі розділи (глави).

В зв'язку з цим безпосередньо виникає низка проблем. Перша має морально-етичний характер. Студент заробляє високу оцінку шляхом шахрайства, що у подальшому житті стимулює його використовувати дані шляхи вже в своїй професійній діяльності.

Наступна проблема, на наш погляд, є більш гострою. Як показує досвід роботи кафедри економічної теорії та економічних досліджень, механічне завантаження робіт з Інтернету призводить до ситуації, що на завершальному етапі навчання (при написанні дипломних робіт) окремі випускники так і не можуть навчитися грамотно формулювати свої думки, вибирати з наявного в Інтернеті значного масиву даних потрібні для роботи, внаслідок чого – робити правильні висновки та обґрунтовувати запропоновані рішення.

Ми не кажемо про те, що не можна користуватися чужими думками, формулюваннями окремих соціально-економічних положень та категорій. Цитування оглядів, статистичної інформації, висновків запропонованих іншими авторами, тим більше відомими вченими, у своїй роботі є навіть необхідним, але питання стоїть у тому, як правильно переробляти і викладати запозичені матеріали, не порушуючи авторських прав, і якою є розумна межа запозичень, наявних в роботі. Правильне цитування та інтерпретація чужих текстів має не лише моральний аспект, але й додатково сприяє підвищенню інтелектуального рівня розвитку студента.

З метою підвищення якості студентських робіт, і, як наслідок – підвищення якості навчального процесу, в Полтавській державній аграрній академії запроваджено перевірку на плагіат дипломних робіт, статей, які виконуються студентами та викладачами. [2]

З точки зору якості освіти – перевірка дипломів та статей на плагіат є ризикованою та необхідною справою, яка значно ускладнює життя прихильників підходу «копіювати-вставити». Однак, слід зазначити, що за певних умов механічна перевірка на плагіат дає хибні підстави для звинувачення тих студентів, які в своїх роботах використовують нормативно-правові акти, типові рахункові методики, які надзвичайно важко передавати інакше або своїми словами. Тому справедливіше було б піддавати перевірку не роботу цілком, а лише її окремі, принципово важливі для освітнього процесу частини, де і повинна проявлятися самостійна робота студента.

Крім того, на нашу думку, потрібно доопрацювати критерії оцінювання перевірки робіт в антиплагіатній інтернет-системі Strikeplagiarism.com за значеннями коефіцієнтів подібності.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про авторське право та суміжні права» № 2627-3 від 11.07.2001 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3792-12>.

2. Положення про систему внутрішнього забезпечення якості вищої освіти в Полтавській державній аграрній академії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/node/2371/polozhennya_prosystemuvnutrishnogozabezpechennayakostivyshchoyiosvityvpdaa.pdf.

ПСИХОЛОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Подлесна Г.В., к.псих.н., доцент

Суспільство ставить перед вищою професійною освітою завдання підготовки фахівців, здатних задовольнити постійно мінливі вимоги ринкового середовища, адекватно реагувати і пристосовуватися до складних умов сучасного соціуму. Найважливіше завдання ВНЗ – формування достатньо високого рівня системних соціально-професійних знань, умінь прийняття рішень, відповідальності, що складають фундамент діяльності в різних сферах. Психологічна та професійна компетентність, будучи одними із перших інструментів створення засобів адаптації особистості до професійних змін, служить способом розвитку духовного потенціалу фахових знань. Тому розвиток ключових компетенцій майбутніх фахівців являє собою складний, ймовірний процес, головною властивістю якого є незворотні і закономірні позитивні зміни. Найважливішою метою системи професійної освіти є підготовка компетентних, творчомислячих, конкурентоспроможних фахівців, здатних адаптуватися до змінних соціально-економічних умов, орієнтуватися в потоках інформації, готових до подальшого безперервного професійного саморозвитку та самореалізації [4].

Сучасна освіта висуває спеціальні вимоги до професійної підготовки здобувачів вищої освіти. Компетентнісний підхід, який усе частіше застосовується в організації освітнього процесу у вищій школі, сприяє моніторингу якості професійної освіти. Однією із ключових у структурі